

twoj Syn bratski tu swojich je we swjeczi.

2. Stan so menu twojemu cjesz, kiž jemu kłuscha, so by Wotza we Synu snaka kōzda duscha.

3. Pšhindž knam twoje kralestwo, nech schon swjet cje kwali; so by Bože Jehnjatko schitzy ludžo snali.

4. Stan so, kaž tam na nebjū, twoja wola jeno tež tak pschi tem stableschku, kiž ma Krysta meno.

5. Luby kłieb nam dženka dai, kotryž potrebamy: nech tež prawdosz, Boži raj wkrwanym boku mamy.

6. Wodaj nasche winy nam, kaž my wodawamy: Pšchetož knesa kmilnosz tam se žiwenjōm mamy.

7. Wotze! do spytowanja, nedaj nam tu panyč; ale frei wot słosznika do tnych ranow cjanč.

8. Wot steho tež, Jehovah, dai nam wumojenje, bydž cji mož a krašnosz scha wjecznje, Hamen! renje.

591.

Wubudjenje knuternemu modlenju. Jan. 14, 13. St. 15, 16. St. 16, 23.

Wohl auf, mein Herz, zu Gott.

Łoŕ: Nech Bohu dźakuje ic.

Łoŕ: O Božo lubošny, ty žorko.

Sbjen duscha Bohu so se swjatej nuternoszi. Wn kłowa cjishecje so knebežam spo-

kornoszi. Wotž profnyč kaž cji, Syn stupicž poruczi psched jeho nadny stol kroblije a wešelje.

2. Łaj, kiž cji kažetaj: je twoj Wotž lubowann, ton druhi budže poč twoj bratski meno- wann, ton swjaty luby Duch, ton pak cje rošwuczi, po taj- kim sawjeszje Boh prostwu wu- kłnschi.

3. Duž pšhindž schaf stro- bloszu, we Jesuŕowem meni, a wołaj: Pomhaj mi, moj Wot- ze! snebež renje. Ja wiem, so nebudješ me žylje wopusch- czič, ty budješ, žesch a mojšch, schtož lubisch, dopelnicž.

C. G. S.

Nedželske kyrlichje, kiž moža so wdomach a žyr- kwi spjewacž.

592.

Kyrlich wo prawe swecjenje teje nedželje.

Seyd stille, Sinn und Geist ic.

Łoŕ: Nech Bohu dźakuje.

Łoŕ: O Božo lubošny, ty.

Dženš, duschje, wotpocje, we Bosy swewelene, to je ton swjaty džen, wot Boha posta- jeny, dženš kłucje Jesuŕej sđjeczajej bojoszi; won sa to snadu ze mjecz we nas ho- spodu.

2. Dženš Bože kłowo ze nas kwjecznem' sbožu wołacž. Dženš je ton sbožny džen tho knesa posbjehowacž. Schtuž